

De neamul moldovenilor - Miron Costin

Intentia lui Miron Costin era - daca ar fi avut ragazul necesar - sa scrie o cronica incepand de la primul descalecat, adica de la cucerirea Daciei de catre romani.

Lacuna a fost implinita insa prin dizertatia cu privire la originea romanilor, pe care o intituleaza "De neamul moldovenilor, din ce tara au iesit stramosii lor", opera cu totul remarcabila, atat din punctul de vedere al expresiei literare, cat si din acela al rigorii stiintifice, daca ne gandim la posibilitatile de informare ale istoricului de atunci. Indemnul principal a fost sa nu lase neamul "cu mare ocară infundat" de "basna" lui Simion Dascalul, care copiind cronica lui Ureche, adaugase informatia suplimentara si calomnioasa cum ca romanii s-ar trage dintr-un grup de detinuti eliberati de imparatia de la roma si pusi la dispozitia regelui Vladislav al Ungariei, spre a asigura hotarul de rasarit impotriva invaziilor tatare.

Cu umor retinut, dar mai ales cu argumente dintre cele mai convingatoare, cronicarul denunta pe acel om de "putina minte", Simion Dascalul, "fatat" la randu-i cu "toate basnele lui" de catre Eustratie Logofatul, care nu stia macar atata lucru, ca pe vremea lui Vladislav al Ungariei, Imperiul roman de apus disparuse de multe sute de ani.

Sub raport compozitional, lucrarea "De neamul moldovenilor" este alcatuita din sapte capitole in care autorul prezinta geneza poporului roman, de la intaiul descalecat al lui Traian in Dacia. Pentru aceasta, Miron Costin impleteste date despre istoria romanilor cu date despre cucerirea Daciei de catre Traian, oferind argumente arheologice, lingvistice si etnografice in sprijinul tezei originii latine a poporului roman.

In capitolul 1, cronicarul face o prezentare geografica si etnografica a Italiei, tintindu-se demonstrarea originii comune a romanilor si italienilor.

Capitolul 2 prezinta formarea Imperiului roman si intinderea lui, dovedite prin valorificare legendelor privitoare la intemeierea Romei existente in "Eneida" lui Virgiliu.

Capitolul 3 realizeaza o infatisare a Daciei, patria stramosilor autohtoni.

Capitolul 4 vorbeste despre cucerirea si colonizarea Daciei.

In capitolul 5, gasim argumentarea originii latine pe baze arheologice : cetati, podul lui Traian, columna lui Traian. In capitolul 6 se dezbate aceeasi problema cu argumente filologice si etnografice. Capitolul 7 incearca sa completeze rastimpul intre colonizarea Daciei si intemeierea Moldi]ovei, dar lucrearea ramane neterminata.

"De neamul moldovenilor" este precedata de o "Predoslovie catre cetitoriu" in care autorul isi exprima motivele care l-au determinat sa scrie lucrarea.

Prefata se deschide prin precizarea obiectului cartii, care este "inceputul tarilor acestora", adica nasterea poporului roman. Tot in prima faza, referindu-se la "neamul" moldovenesc, muntenesc si la romanii din Transilvania, autorul sugereaza unitatea noastra etnica, indiferent de granitele istorice temporare.

In spirit umanist, autorul afirma originea latina a poporului roman si unitatea lui pe intreg teritoriul national : "ca toti un neam si o data descalicati santu".

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

Cu o probitate exemplara, Miron Costin ne obisnuieste cu responsabilitatea vesniciei, asumandu-si in fata posteritatii ceea ce a scris : "Eu voi da sama de ale mele cate scriu".

Aceiasi probitate o manifesta autorul in recunoasterea meritelor lui Grigore Ureche care a inceput consemnarea faptelor istorice "de dragostea tarii".

Din "Predoslovie catre cetitoriu" se desprind inaltele trasaturi morale ale autorului : patriotismul, orgoliul de a face parte dintr-un neam cu origine aleasa, raspunderea in fata posteritatii, sentimentul adevarului.

Stilul lucrarii se caracterizeaza prin echilibrul intre fraza de tip latin, exprimarea populara si limba ingrijita. Expresia orala, adresarea directa, enumeratia, plasticitatea exprimarii, constituie tot atatea calitati ale stilului lui Costin.